

La Reserva Marítima de Columbretes.

L'arxipièlag de les illes Columbretes, situat a unes 36 milles front a les costes de Castelló, forma un entorn privilegiat en el Mediterrani espanyol. Les Columbretes constitueixen la part visible d'un extens camp volcànic submarí.

Aquestes illes foren durant anys un insòlit blanc per a pràctiques militars de tir aeri, i a les seues aigües jeven encara les empremtes d'aquella època. Però és tal la riquesa submarina d'aquest arxipièlag que fou declarat reserva marina en 1990.

L'elevada qualitat de les aigües i l'escarpada topografia dels fons determinen l'estructura i la varietat de les comunitats biològiques que en elles habiten. Ací els peixos troben un hàbitat perfecte.

La gran transparència de les aigües que circulen en aquest arxipièlag possibilita la presència d'algues erectes a una profunditat inclús superior als vuitanta metres. En l'entramat de la coberta d'algues, destaca una amb forma especial, és la coneguda com a para-sol de Venus, cadascun dels para-sols del qual està format per una sola cèl.lula.

Animals filtradors amb aspecte de plantes, com els espirògrafs, desenvolupen un particular disseny que els separa del fons. Així extenen un plomall filtrador que captura l'aliment.

Sota la protecció de blocs i coves, altres animals que prefereixen la umbría formen les comunitats esciófiles. En aquest ambient altres animals filtradors, les ascidias, tenen una important presència. Són organismes les larvas de les quals presenten un atisbo de columna vertebral i quan són adults viuen fixes al substracte.

Altres invertebrats mòbils, com els acolorits opistobranquios, i una àmplia varietat de crustacis de diverses formes, viuen en harmonia en els fons de les Columbretes i fins que els seus hàbils predadors donen compte d'ells.

La Llagosta i altres decàpodes són molt freqüents i estan ampliament representats en tots els racons de les illes e illots.

L'origen volcànic de les illes ha donat lloc a formacions rocoses de gran pendent on les oquetats i coves combinen la llum i l'obscuritat amb el blau de la mar. En aquestos fons caòtics que recorden l'origen volcànic de Columbretes es donen cita milers de xicotets peixos; i també junevils d'altres espècies en busca de refugi.

Peixos de major port, com les seriolas, recorren la columna d'aigua semblant la inquietut entre les seues preses. Comparteixen nínxol i banquet amb altre gran depredador, l'espeton, que deambula amb cautela: el seu éxit dependrà del sigili amb el qual siga capaç de moure's.

Prop del fons, poderosos depredadors bantènics, com la morena, prefereix començar la caça després del crepuscle, quan pren el relleu a altres grans grups de peixos, com làbrids, espàirids i serrànids, de major activitat diurna.

La llunyania a la costa i el fet de no existir a les illes cap font de contaminació fan que la qualitat de les aigües d'aquest entorn marí siga extraordinària. Aquesta característica, unida a l'escàs impacte de l'ésser humà, es tradueix en un excel·lent estat de conservació de les comunitats bentòniques. Un peculiar enclau insular protegit que permet observar el Mediterrani en un estat poc habitual en aquest mar.